

läikivat nagu sugugi kirjeldada, mis Puurats Matsi kollaseid, ammu otsitud pülse nähes, tegi, — siin peaks nüüd osaw maalter wärwipintsliga pisut plattl astuma. Pilt loogis nina alanest mehel poole tolli wõrt suu ligemale, ning ähwardas selle loquni linni kaita, lihwad wõi wunfid wõi tutsparrad, kuda keegi kusogil maanurgas neid nimetab, tõusiwad paari tolli wäärt kõrgemalle, nii et otsad just ülemise sõrwa ääre poole näitawad, mõlad läkfiwad wistu, ülemine pahema, ja alumine parema nāu poole peale, lõug hakkas wārisema ning hambad lagisema, kāsfi seisis sirowille, kēpi otsaga Matsi luube ülemal hoides ning silmad wabtiwad ühtelugu kollaseid pülse, mis wārwī poolest, pisut punakamad oliwad, kui wene saawa sādred.

Teemebed loqusiwad lähemalle kabe võrniitseja ümber kofku, kõigil oli selgēste orusaadam, et mõlemad õige wihased oliwad, aga keski ei mõistnud täieste miispārast. Nega-mööda tõusis Matsi ruskas nagu suur raske sepa labelāe wafar illa kõrgemasse. Kõltsugu kirjud ja wiolitt mõtted kāsfiwad nāūd ta peast läbi. Waimus mõetis ta ree laius, kas ruskiga ta ulataks üle sābwata, siis jälle pani orgimehe wastplakat müüsi ees ta mõtlema: sābārduse plakatil peale polnud ta enne kunagi wōmmust saanud anda, kas tobtis nāūd nii itms kāsfiwata peale wirutada. Ruskas oli selle aja sees juba õla kõrguseni tõusnud.

Puurats, kelle keele paclad esmalt luffu oliwad läinud rōõmu ja wiha pārast, et ammu oodetud kollanepūls torra ta lātte puutunud, tahtis parajaste pajatama ja sajatama hakata, seal juhtus ta Matsi ruskast sirge sēwarre otsas silmama ja terwe Matsi leha oli niisuguse ähwarduse kaju saanud, mis selgemalt kui wōne kuulsa lõnemehe suu wastafelle kuulwas: „Dota, wares, nāūd ma sulle kāmlega walan.“ See oli Puuratsille loquni ootamata ja uus.

Muttu astusiwad nāūd ta Kaskere nurga poissid rinda Matsi lähedalle, neile tegi sābārdune wāikene ruska sõda ju wanast saadik palju nalja; nende selja taga tõusiwad Porluni meeste kõrged torulūbarad nāhtamalle, nagu tabaks nad õõda; meie oleme ka siin; siis asusiwad weel mõned

Põltsamaa ja Wõõstku mehed roodu, kes ka parajaste kollawooriga Tallinna oliwad juhtunud ning kellel kodu õpi tud ruskamet ka wōeras lubermangus õige meelepāriline nāts olema, peale selle tõttawad weel mõned Jārwa ja Harju poissid teiste seltsa, nii et Matsi seljataga wōne silmapilgu järel terwe paras poik ruskamehi idjaks walmis seisis. Puurats lõi pisut kõhmetama ja lahwatama nii üllipāini suure bulga ees seistes. Ta lõi silmad torrats seljataha — seda nāūd ei tea küll keegi ütelda miispārast; mõned arwawad, ta tahtnud nāha, kas tee selja taga lahki, et putku wõiks panna, teised jälle, et ta silmad ümberpōõrnud tähenduseks: sābārduse poiskeste karjaga ei maksa riielda, nad pole seda wāärt, et neile kēpiga sõrme peale koputa, nende otsa wõib auus inimene ainult seljaga waadata — olgu nāūd sellega lugu, kuda on, aga omaks suureks troostis nāgi Puurats selja taga wōne tuttawa Harju poisi, ta oma libellonnast, sest Puurats oli ka maalt pāritud, ning neil oliwad sābārdused nāūd, mis tunnistasiwad: „Wala kēpiga, mete aitame ka!“ Selle tõttu pōõras ka Puurats silmad jälle Matsi poole ning kēpp kās hakkas tõusma.

Porluni mehed õõstasiwad Matsi taga: „Tõmma talle, mis ta sind oma kēpiga ähwardab!“ Matsi oligi parajaste ruskas winnas nagu pūõsi luff, ta lõi weel pisut leha tagasi ja — sai niisuguse lõõmu luffakse, et kōhe ninali ree peale langes ning kollased saapad maast ülesse taewa poole kerkisiwad, umbes nii kui keegi hakkas tiritamme kaswatama.

„Mis teud need on, mis ja siin teed?“ lõlas kui lõue mürin Matsile sõrwa, ning heal, mis neid sõnu pajatas, polnud talle mitte tundmata. Piitis pahemas kās, parem rusk walmis Matsile uut lõõmu andmas, nõnda seisis Matsi isa torraga ree taga pūsti. Ta oli oma meestega Liwale jõudnud ja weel parajal ajal manu saanud, kus rusk sõda pidi algama.

Nāūd algas esmalt isa ja Puuratsi wahel käre seletamine ja diendamine, Puurats sai kuulda, et tema wastane lõuemüristaja poeg, et ta odra loormaga linna tulnud ja ei mingit waltslauya polnud wedanud; endifest ajast oli Matsi isa Puuratsille ka pisut tuttaw ja nõnda